

— **MAPPING**
Donnyko

Krytyczni turyści czyli podróż śladami Ignacego Domeyko

Critical Tourists or a Journey in Ignacy Domeyko's Footsteps

WERNISAŻ 01.12.2017 g.18.00

OPENING 01.12.2017 at 6 p.m

WYSTAWA DO 28.01.2018

EXHIBITION TILL 28.01.2018

ARTYŚCI Ignacio Acosta i Jakub Bojczuk

ARTISTS Ignacio Acosta i Jakub Bojczuk

KURATOR Agnieszka Kulazińska

CURATOR Agnieszka Kulazińska

Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia,
ul Jaskólcza 1, 80-767 Gdańsk

www.laznia.pl

Ignacy Domeyko

Ignacy Domeyko is a historical figure. He was born on 31 July 1802 in Niedźwiadka Wielka (in present day Belarus), and died on 23 January 1889 in Santiago, Chile. His life and career can be described as typical in terms of the biography of a landowner born in the annexed territories, who had no choice but to emigrate. Domeyko was born in Kresy Wschodnie (Eastern Borderlands), in the Grand Duchy of Lithuania, studied in Vilnius, where he was a member of the Philomath Society, was friends with Mickiewicz, participated in the November Uprising. After the collapse of the uprising, he emigrated to Prussia, and later to France, where he completed graduate studies in mining. In winter of 1838, he left for Chile to take up the post of lecturer in chemistry and study the geology of the country.

Ignacy Domeyko to postać historyczna, urodził się w 31 lipca 1802 w Niedźwiadce Wielkiej (obecnie Białoruś), zmarł 23 stycznia 1889 w Santiago w Chile. Jego losy określić można jako typowy życiorys polskiego ziemianina urodzonego pod zaborami, skazanego na emigrację. Domeyko przyszedł na świat na Kresach Wschodnich, na terenie Wielkiego Księstwa Litewskiego, studiował w Wilnie, był członkiem Stowarzyszenia Filomatów, przyjaźnił się z Mickiewiczem, brał udział w Powstaniu Listopadowym. Po klęsce powstania wyemigrował do Prus, później do Francji, gdzie ukończył studia górnicze. Zimą 1838 roku wyjechał do Chile by objąć stanowisko wykładowcy chemii i badać geologię kraju.

Mapping Domeyko, 2014-2017
Domeyko, I. (1962) *Moje podróże: Pamiętniki Wygnańca, tom I-III*
Wrocław: Ossolineum.

Domeyko, I. (1962) *My Travels: Memoirs of an Exile, vol I-III*.
Wrocław: Ossolineum.

Domeyko, I. (1962) *Moje podróże: Pamiętniki Wygnańca, tom I-III*.
Wrocław: Ossolineum.

Rysunki wygnańca

(2017)

Oparte na książce „Moje podróże: pamiętniki wygnańca”, rysunki są próbą odtworzenia trasy podróży Ignacego Domeyki, od chwili przekroczenia przez niego granicy zaborów rosyjskiego i pruskiego (1831) do momentu przybycia do Coquimbo (1838), przez Drezno, Paryż, Londyn, Maderę, Teneryfę, Bahię, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires. Mapa uwzględnia miejsce urodzenia Domeyki, Niedźwiadkę Wielką, Wilno, gdzie studiował, a także miejsca związane z jego wyprawami w Chile.

Drawings of an Exile

(2017)

Based on *My Travels: Memoirs of an Exile*, these drawings are an attempt to map the journeys of Ignacy Domeyko – from the moment he crossed the Russian-Prussian border (1831) until his arrival in Coquimbo (1838) via Dresden, Paris, London, Madeira, Tenerife, Bahia, Rio de Janeiro, Montevideo and Buenos Aires. The wall map includes the location of his native Niedźwiadka Wielka and Vilnius, where he studied, as well as places related to his expeditions in Chile.

Dlaczego Domeyko?

Trudno jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie. Historia jego życia otwiera bowiem szereg kwestii, aktualnych również współcześnie. Ignacy Domeyko to postać ważna dla historii kilku krajów: Polski, Litwy, Białorusi, Chile, jako naukowiec zajmował się geologią, mineralogią, inżynierią górnictwa, meteorologią, był badaczem Ameryki Południowej, twórcą współczesnej nauki chilijskiej. Stał się pierwowzorem Żegoty z III części Dziadów Adama Mickiewicza. Od jego nazwiska pochodzi nazwa planetoidy, pasma górskiego w Chile oraz minerału.

Bezpośrednim impulsem do powstania projektu „Mapping Domeyko” była książka Ignacego Domeyko pt. „Moje podróże (Pamiętnik wygnańca)”. Publikacja to wspomnienia z podróży naukowca. W swoim dzienniku autor opisuje kraje, która odwiedza. Opowieść rozpoczyna się w momencie przekroczenia granicy między zaborami rosyjskim i pruskim. Projekt „Mapping Domeyko” jest próbą współczesnego odtworzenia podróży jakie odbył naukowiec, odnalezienia śladów jakie pozostawił na dwóch kontynentach. Artyści w ramach swojego projektu starali się odwiedzić miejsca związane z postacią XIX-wiecznego emigranta. Na bazie podróży zbudowana została artystyczna narracja, powstało eklektyczne archiwum wizualne, badające wzajemne relacje między historią, mineralogią i migracją. Projekt „Mapping Domeyko” stawia też pytania o wzajemne relacje człowieka, natury i sztuki.

Why Domeyko?

It is not easy to give a clear answer to this question. The story of his life unfolds a range of problems which continue to be valid even today. Ignacy Domeyko is an important figure in the history of a few countries: Poland, Lithuania, Belarus and Chile where he was active in the fields of geology, mineralogy, mining engineering, meteorology, explored South America and co-created modern Chilean science. He was also the model for Żegota from the 3rd part of Adam Mickiewicz's "Dziady" ("Forefathers' Eve"). A planetoid, a mountain range and a mineral were named after him.

The primary impulse for creating the project "Mapping Domeyko" was his book "Moje podróże (Pamiętnik wygnańca)" / "My Travels: Memoirs of an Exile" which contains recollections of the scientist's journeys, the countries he visited. The story starts with Domeyko crossing the border between the Russian and Prussian Partitions.

The project „Mapping Domeyko” in an attempt at a modern recreation of the scientist's journeys to find his traces left on two continents. The artists involved in the project tried to visit the places connected with the 19th century migrant. On the basis of these travels an artistic narration was developed and an eclectic visual archive, studying the interactions between history, mineralogy and migration, was constructed. Moreover, the project asks questions about the relationship between human, nature and art.

Critical tourists?

A journey in Ignacy Domeyko's footsteps involves a certain underlying nostalgia. Tourism, as noticed by its researchers, is permeated with a romantic desire to find untouched primeval words.¹ Domeyko's travels stimulate one's imagination as they were journeys into the unknown, connected with discovering new lands, expanding knowledge of the natural world. Modern tourism, however, is doomed to the lack of authenticity. Paradoxically, easy access to travelling, the closeness of exotic lands, resulted in tourists being doomed to the lack. MacCanell, a researcher working in the field of the modern tourism theory, in his book "The Tourist", while aiming at reconstructing the modern tourist's experience, he expands the concept of "staged authenticity" to include the following reflection: travellers know that what they experience is not true and authentic, nevertheless, they are satisfied.²

Modern traveling means an access to a stage created for us while we cannot peek backstage where truth may be hidden. Modern tourists move between the search for authenticity and its lack. Domeyko's travels introduce a new hero to the stage – an unknown, exotic land. The known – the unknown, the real – the artificial define the difference between contemporary artists' journeys and the 19th century scientist's ones. It is a movement between two poles of what is accessible to the travellers.

Krytyczni turyści?

Podróż śladami Ignacego Domeyko podszyta jest swoistą nostalgią. Turystyka, jak zauważają badacze zjawiska, prześlągnięta jest romantycznym pragnieniem odnalezienia nietkniętych światów pierwotnych.¹ Podróże Domeyki działają na wyobraźnię, były to bowiem podróże w nieznane związane z odkrywaniem/zdobywaniem nowych lądów, poszerzeniem wiedzy na temat świata naturalnego. Tymczasem, współczesna turystyka skazana jest na brak autentyczności. Paradoksalnie dostępność podróżowania, bliskość egzotycznych krain skazała turystów na brak. MacCanell, badacz zajmujący się współczesną teorią turystyki, w swojej książce "The Tourist" starając się zrekonstruować doświadczenie współczesnego turysty rozwija pojęcie „inscenizowanej autentyczności” o następującą myśl: Podróżujący wiedzą, że to czego doświadczają nie jest prawdziwe i autentyczne, mimo to i tak odczuwają zadowolenie.²

Współczesne podróżowanie daje nam dostęp do wykreowanej dla nas sceny, pozbawiając wejścia za kulisy, gdzie być może kryje się prawda. Współcześni turyści poruszają się pomiędzy poszukiwaniem autentyczności a jej brakiem. Podróże Domeyko wprowadza na scenę nowego bohatera – nieznanego, egzotyczny kraj. Znane – nieznanego, sztuczne-prawdziwe to różnica w podróży współczesnych artystów i dziewiętnastowiecznego naukowca. To poruszanie się pomiędzy dwoma biegunami podróżniczej dostępności.

My Travels, 2014-2017

73 fotografie, 9 cytatów na papierze fotograficznym Giclée, plansza LED

Starting from 2014, based on Domeyko's *My Travels: Memoirs of an Exile*, Ignacio Acosta and Jakub Bojczuk engaged in a series of journeys in Ignacy Domeyko's footsteps which took them to Argentina, Belarus, Chile, France, Lithuania and Poland. The photographs were taken on the sites relevant to his biography. The images are paired up with quotes from his memoirs and letters to his cousin Władysław Laskowicz. Above the installation, a LED board is placed, displaying the names of places visited by Domeyko during his travels. The board is reminiscent of public transport information boards used at bus stops or train stations.

Moje podróże, 2014-2017

73 fotografie, 9 cytatów na papierze fotograficznym Giclée, plansza LED

Począwszy od 2014, opierając się na zapiskach Domeyki zawartych w książce „Moje podróże: pamiętniki wygnança”, Ignacio Acosta i Jakub Bojczuk odbyli szereg podróży śladami badacza odwiedzając Argentynę, Białoruś, Chile, Francję, Litwę i Polskę. W miejscach związanych z życiem Ignacego Domeyki wykonano fotografie, które połączone z cytatami pochodzącymi z pamiętników i listów kierowanych do kuzyna, Władysława Laskowicza. U góry instalacji umieszczono ekran LED, wyświetlający nazwy miejsc odwiedzonych przez Domeyko. Ekran ten przypomina tablice informacyjne komunikacji publicznej, spotykane na przystankach autobusowych lub stacjach kolejowych.

Ruda żelaza prosto od Matki Natury

Znaleziona fotografia prasowa
Wyk. Hamilton Wright, (1951)

Fotografia, pochodząca z Newspaper Feature News publikowanej w Nowego Jorku. Na odwrocie znajduje się odautorski opis: „Zanim opuści kopalnię w celu wytopienia, ta wielka gruda musi zostać zmiażdżona”.

Iron Ore as Provided by Mother Nature

Found press photograph
Photograph by Hamilton Wright, (1951)

A found photograph from Newspaper Feature News, New York. It contains the author's note at the back: "This huge chunk of raw (iron) has yet to be crushed before being shipped from the mine to the smelting".

Relacje człowieka z naturą

*Życie człowieka to bezustanna walka zewnętrzna z naturą. Jedynie buntując się przeciw jej nakazom i ostatecznie ujarzmiając jej siły może człowiek osiągnąć wyższe cele, do których został powołany (...). Tam, gdzie nie uda mu się zostać jej panem, może być jedynie jej niewolnikiem.*³

To słowa Geорга Perkinsa Marsha, dziewiętnastowiecznego amerykańskiego dyplomaty, uznawanego za prekursora ruchów ekologicznych. W ciekawy sposób ujawniają tradycyjne podejście do natury. Przyroda jawi się w nim jako niebezpieczny byt, który należy okiełznać i podporządkować człowiekowi.

Na jednej z fotografii prezentowanej w ramach wystawy widzimy średniej wielkości odłamek skały. Zdjęcie jest czarno-białe dlatego trudno nam jednoznacznie odczytać, z czego jest utworzony. Poza głazem na zdjęciu widoczna jest miarka i ręce osoby mierzącej kamień. Ta fotografia odczytać można jako podsumowanie naukowego stosunku do natury, opartego na podejściu analitycznym – zmierzyć, zważyć, sklasyfikować, okiełznać. Relacje człowieka do natury początkowo w dużym stopniu ukształtował lęk przed

jej niezrozumiałymi siłami. Innym czynnikiem, który wpłynął na stosunek ludzkości do przyrody stał się zachwyt nad pięknem otaczającego świata i poszukiwanie w nim boskich proveniencji, tęsknota za utraconym rajem. Obydwa podejścia spotykają się w postaci Ignacego Domeyki. Domeyko był naukowcem starającym się zrozumieć i opisać to, co go otacza. Dzienniki odślaniają jednak inny aspekt osobowości badacza. W pamiętnikach Domeyko przyroda staje się pretekstem do poszukiwania wartości duchowych, zmierzenia się z własnymi pragnieniami i tęsknotami. Analizując postać Domeyki pod kątem relacji człowiek z naturą, nie należy zapominać jednak iż stworzył on naukowe podstawy eksploatacji bogactw naturalnych Chile, co przyczyniło się do współczesnych problemów ekologicznych kraju.

Relationship between human and nature

The life of man is a constant external fight with nature. Only through rebelling against its precepts and decisively taming its forces can man serve a greater purpose that he has been called to (...). Where he does not succeed to be its master, he can only be its slave.³

Those are the words of George Perkins Marsh, a 19th century American diplomat, recognised as a precursor of environmental movements. They reveal the traditional attitude towards nature in an interesting way. Nature appears here as a dangerous entity that should be tamed and subordinated to human.

In one of the photographs presented at the exhibition, an average size piece of rock can be spotted. It is a black and white photograph, therefore it is difficult to decide what kind of rock it is exactly. Under the rock, a measure and the hands of the person measuring it can be seen. The photograph can be interpreted as a summary of the scientific attitude towards nature, based on an analytical approach – to measure, to weigh, to classify, to tame. The relationship between human and nature was shaped, to

a large extent, by their fear of its incomprehensible forces. Another factor which influenced the human attitude towards nature was their delight in its beauty and the search for its divine provenance, the longing for a lost paradise. Both attitudes are combined in the figure of Ignacy Domeyko. He was a scientist trying to understand and describe the surrounding world. Yet, his journals reveal another aspect of his personality. There, nature becomes a pretext for seeking spiritual values, facing one's own desires and longings. Analysing Domeyko's heritage from the perspective of the relationship between human and nature, one should not forget that it was him that created a scientific basis for the exploitation of Chilean natural resources which contributed to the contemporary ecological problems of the country.

Jeografía, Jeología, Minerología, Paleontología

*Coloured pencils on paper 4
objects, 70 x 110 cm (2017)*

The names of four sciences studied by Domeyko inspired a series of four large drawings. The number four reflects number of countries, which claim Domeyko was their citizen: Belarus, Chile, Lithuania and Poland. The words were made in languages of these four countries.

Jeografía, Jeología, Minerología, Paleontología

*Kredka na papierze,
4 obiekty o wym. 70 x 110 cm (2017)*

Nazwy czterech obszarów nauki, zgłębianych przez Domeykę, stały się impulsem do powstania czterech wielkoformatowych rysunków. Liczba cztery odzwierciedla liczbę krajów twierdzących, iż Domeyko był ich obywatelem tj.: Białorusi, Chile, Litwy i Polski. Napisy wykonano w językach tych czterech krajów.

Migracja – wątki biograficzne

Projekt „Mapping Domeyko” jest także próbą rekonstrukcji rozmytej XIX-wiecznej tożsamości imigranta. Domeyko w Chile uznawany jest za narodowego bohatera, jego badania mineralogicznym i geologicznym zainicjowały rozwój przemysłu górniczego, dając ubogiemu dotąd krajowi szansę wzbogacenia się i niezależnienia od zagranicy. Polski naukowiec przyczynił się także do upowszechnienia w Chile oświaty i polepszenia jej poziomu. Stojąc przez szereg lat na stanowisku rektora uniwersytetu Universidad de Chile w Santiago, spowodował obudzenie ruchu intelektualnego w zaniedbanym dotąd pod względem kulturalnym kraju. Pomimo iż, otrzymał chilijskie obywatelstwo przebywając szereg lat na emigracji ciągle utrzymywał kontakty z krajem. Z Chile wystał do Polski zbiory minerałów, które stały się początkiem zbiorów mineralogicznych muzeów w Krakowie. Kim był polski naukowiec? Narracji którego narodu była mu bliższy? Ignacym Domeyko postacią będącą pierwotnym wzorem Żegoty z III części Dziadów Adama Mickiewicza czy Ignacio Domeyko Ancuta, chilijskim naukowcem, który przyczynił się do rozwoju tego kraju? Emigracja to też punkt w którym spotykają się biografie Ignacego Domeyko i artystów tworzących projekt „Mapping Domeyko”. Jakub Bojczuk i Ignacio Acosta od lat przebywają na emigracji. W ramach wystaw w CSW Łaźnia zaprezentowanych zostanie kilka prac powstałych w oparciu o podróże artystów lub zainspirowanych historyczną postacią. Impulsem do

powstania cyklu „Podróż pięciu skał z Chile do Polski oraz innych pięciu z Polski do Chile” stała się donacja mineralogiczna Domeyki dla instytucji naukowych w Krakowie. Artyści w ramach swojego projektu zainicjowali nową wymianę, pięć minerałów z Chile przyjechało do Polski, pięć obiektów z Polski pojechało do Chile. Wokół donacji powstał rzeźbiarski cykl stworzony wspólnie z chilijską artystką Livią Marin oraz seria rysunków i fotografii. Cykl „Moje podróże” to zapiski z wypraw śladami Domeyko, prób dotarcia do miejsc związanych z biografią naukowca. Rysunek na ścianie „Rysunki wygnańca” to mapa, w której Jakub Bojczuk stara się odtworzyć drogę, jaką przebył Domeyko. W instalacji „Pocztówka z wymyślonej podróży” wykorzystane zostały turystyczne pocztówki kojarzące się z miejscami, które odwiedził Domeyko. Cykl rysunków „Jeografia, Jeologia, Minerologia, Paleontologia” przywołuje zagadnienie multi-narodowości naukowca. Jak odpowiedzieć na postawione początkowo pytanie: Dlaczego Domeyko? Czy można poprzez rekonstrukcje drogi historycznej postaci dowiedzieć się czegoś o sobie i czasach, w których żyjemy? Świat Ignacego Domeyko wydaje się „świeży”, jeszcze nieodkryty, jeszcze nie opisany, nieznan, egzotyczny. Czy współcześnie podobny zachwyt jest ciągle możliwy? Czy egzotyka stała się jedynie obrazkiem z turystycznego katalogu? Czy potrafimy zachwycić się pięknem minerału w oderwaniu od jego użyteczności?

Migration – biographical threads

The project “Mapping Domeyko” constitutes also an attempt at reconstructing the migrant’s vague 19th century identity. Domeyko is seen as a national hero in Chile – his research into mineralogy and geology initiated the development of the mining industry which gave the then poor country a chance to become richer and financially independent. Furthermore, the Polish scientist contributed to the popularisation of education as well as the improvement of educational standards. Holding for many years the position of the president of Universidad de Chile in Santiago, he facilitated the development of intellectual life in the culturally neglected country. Despite having obtained the Chilean citizenship, Domeyko kept in touch with Poland. He sent to Poland from Chile sets of minerals which gave basis to the mineral collections of museums in Cracow. Who was this Polish scientist? Which nation’s narration was closer to him? Ignacy Domeyko, the model for Żegota from the 3rd part of Adam Mickiewicz’s “Dziady” (“Forefathers’ Eve”) or Ignacio Domeyko Ancuta, a Chilean scientist contributing to the development of this country? Emigration is also a meeting point of the biographies of Ignacy Domeyko and the artists creating the project. Jakub Bojczuk and Ignacio Acosta have been living abroad for many years. Within the framework of the exhibitions at CSW Łaźnia, a few works based on the artists’ travels or inspired by

the historical figure of Domeyko shall be presented. The impulse for the cycle “The journeys of five rocks from Chile to Poland and other five from Poland to Chile” was Domeyko’s mineral donation to scientific institutions in Cracow. As part of the project, the artists initiated a new exchange – five minerals from Chile were brought to Poland, and other five objects left Poland for Chile. A sculpture cycle, inspired by the donation, was created in cooperation with Chilean artist Livia Marin as well as a series of drawings and photographs. The cycle “My Travels” is constituted by the records of the journeys in Domeyko’s footsteps, attempts at reaching places connected with the scientist’s biography. The wall drawing “Drawings of an Exile” is a map, Jakub Bojczuk’s attempt at a reconstruction of Domeyko’s routes. The installation “Postcard of an imaginary journey” uses tourist postcards bringing to one’s mind spots visited by Domeyko. The cycle of drawings “Jeografia, Jeologia, Minerologia, Paleontologia” refers to the question of the scientist’s multinationality. How to answer the initial question: why Domeyko? Can one learn about themselves and the times they live in through the reconstruction of a historical figure’s journeys? Ignacy Domeyko’s world seemed to be “fresh”, undiscovered, undescribed, unknown, exotic. Is such a delight possible nowadays? Is exoticism only a picture from a travel catalogue? Can one be overwhelmed by the beauty of a mineral regardless of its usefulness?

Chwila na granicy

Video, 4' (2017)

Zainspirowane płynnością granic politycznych, wideo za pośrednictwem poetyckiej narracji ukazuje moment przekraczania granicy widziany z okien wagonu kolejowego. To niemal ta sama droga, którą pokonał Domeyko przekraczając granicę zaborów rosyjskiego i pruskiego w 1831 roku, po upadku powstania listopadowego. Była to jedna z wielu granic, o których wspomina w swoich pamiętnikach z podróży i życia na wygnaniu.

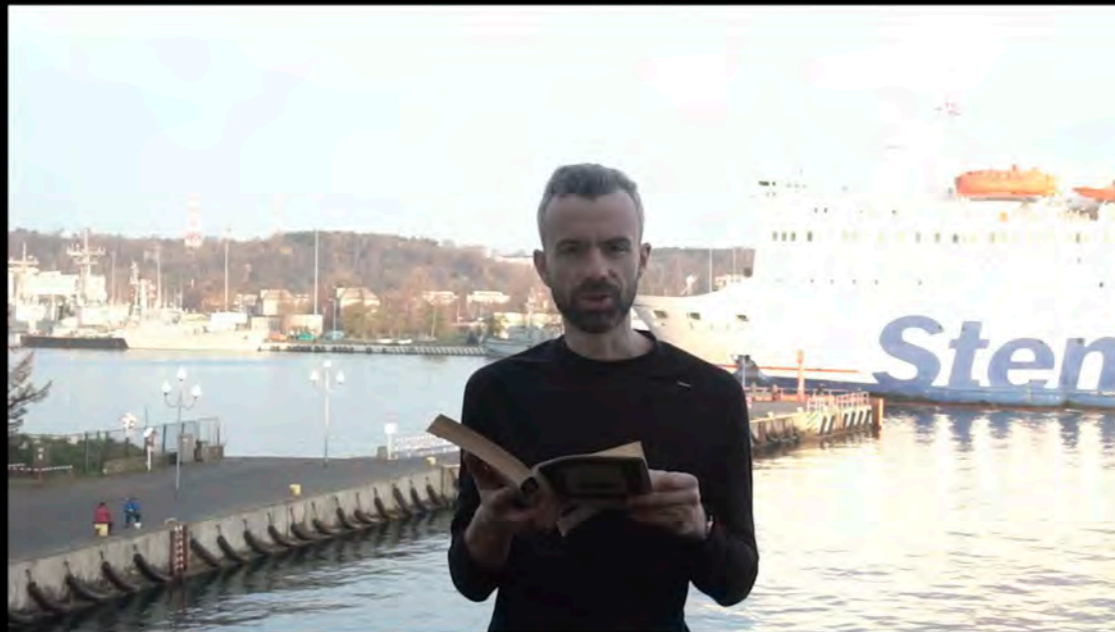
The Border Moment

Video, 4' (2017)

Inspired by the vagueness of political borders, the video, using poetic narration, depicts the moment of crossing a border as seen from a train compartment. In the same forest Ignacy Domeyko crossed the Russian-Prussian border in 1831 following the collapse of the November Uprising. It was one of many borders recalled in his memoirs from his travels and life in exile.

About 11:30 in the morning the church of St. Paul has already been closed. At 3 in the afternoon I was in Westminster. They were letting people free but the entrance to the church hall where people used to pray was closed because there were tombs of the great men and and to see them, public has to pay.

From Paris to Buenos Aires in 1838

Video performance, 13'08" (2017)

Jakub Bojczuk's performance consisting in reading fragments of Domeyko's memoirs (Volume II), filmed at the Emigration Museum in Gdynia. The fragments from the travel diaries regard Domeyko's first meeting with the ocean, impressions of exotic islands and reflections on political and social landscape of the New World.

Z Paryża do Buenos Aires w 1838 r.

Wideo performance, 13'08" (2017)

Performans Jakuba Bojczuka, w trakcie którego odczytuje fragmenty z pamiętników Domeyki (tom II), sfilmowany w Muzeum Emigracji w Gdyni. Wśród odczytywanych zapisków znalazły się te dotyczące pierwszego spotkania Domeyki z oceanem, wrażenia z wysp egzotycznych oraz refleksje na temat krajobrazu politycznego i społecznego Nowego Świata.

Podróż pięciu skał z Chile do Polski oraz innych pięciu z Polski do Chile

8 stołów, na których rozmieszczono rysunki, rzeźby, fotografie i obrazy znalezione. Projekt powstał we współpracy z chilijską artystką Livią Marin w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. (2017)

Zainspirowani donacją kolekcji minerałów dla instytucji polskich i francuskich dokonaną przez Domeykę, artyści w latach 2015-2016 zainicjowali nową wymianę okazów pomiędzy Uniwersytetem Jagiellońskim a Universidad de La Serena. Wymiana obejmowała pięć obiektów po stronie każdej z kolekcji. Skały te przyczyniły się do powstania serii prac artystycznych, w tych fotografii studyjnych, rysunków na papierze i rzeźb gipsowych.

The Journey of Five Rocks from Chile to Poland and of Five Other Ones from Poland to Chile

8 tables with drawings, sculptures, photographs and found images Developed in collaboration with Chilean artist Livia Marin at the Academy of Fine Arts in Gdańsk. (2017)

Inspired by the donations of mineral collections made by Domeyko to Polish and French institutions, the artists facilitated a new exchange of mineral specimens between Uniwersytet Jagielloński and Universidad de La Serena in the years of 2015 and 2016. The universities contributed five minerals each. The minerals sparked a series of artistic works, including studio photographs, drawings on paper and sculptural pieces made in plaster.

Postcard of an Imaginary Journey,

Found postcard collage (2017)

The use of postcards by tourists is a way of justifying their travel experience through visual evidence. The postcard depicts an authentic vision of the traveller as they have been physically present in the location. The postcards present sites and locations visited by Domeyko on his journey from Europe to South America and collated into a single visual narrative.

Pocztówka z wyimaginowanej podróży,

Kolaż ze znalezionych pocztówek (2017)

Turysta używa pocztówki jako uzasadnienia swojego doświadczenia podróżniczego, rodzaju wizualnego dokumentu bytności. Pocztówka legitymizuje fizyczną obecność podróżnika w danym miejscu. Kolekcja pocztówek wykorzystana w pracy tworzy wizualną narrację, przywołuje miejsca odwiedzone przez Domeykę w trakcie podróży z Europy do Ameryki Południowej.

Przypisy

1. Patrz: Sibylle Omlin, *The Critical Turn in Tourism Studies*. W: *Tourists Like Us: Critical Tourism and Contemporary Art*, ECAV-Ecole Cantonale d'Art du Valais, Vilnius Academy of Arts Press, 2013, s. 28.

2. Patrz: tamże, s. 28.

3. Cyt za http://estetykaikrytyka.pl/art/12/eik_12_1.pdf (data dostępu: 23 . 10. 2017)

Footnotes

1. See: Sibylle Omlin, *The Critical Turn in Tourism Studies*. W: *Tourists Like Us: Critical Tourism and Contemporary Art*, ECAV-Ecole Cantonale d'Art du Valais, Vilnius Academy of Arts Press, 2013, p. 28.

2. See: Ibid, p. 28

3. Retrieved from http://estetykaikrytyka.pl/art/12/eik_12_1.pdf (access: 23 . 10. 2017)

Tekst / Text

Agnieszka Kulazińska

Opisy prac / Work description

Ignacio Acosta, Jakub Bojczuk

Tłumaczenie / Translation

Kamila Rosińska

